

"Pochodne" miejsce zamieszkania osoby ubezwłasnowolnionej całkowicie

Kategoria: Polityka Zdrowotna

Opublikowano: czwartek, 28, listopad 2013 23:00

Katarzyna Liszka-Michałka

Odśłony: 1339

Zgodnie z art. 101 ust. 1 ustawy o pomocy społecznej, właściwość miejscową gminy ustala się według miejsca zamieszkania osoby ubiegającej się o świadczenie.

Ustawa ta nie zawiera jednak określenia pojęcia "miejsca zamieszkania" a zatem pojęcie to – zgodnie z utrwalonym orzecnictwem sądowym i administracyjnym - wyklada się w oparciu o definicję sformułowaną w art. 25 kodeksu cywilnego. Jako miejsce zamieszkania osoby fizycznej rozumie się zatem miejscowość, w której dana osoba przebywa, z zamiarem stałego pobytu.

Zwrócić też trzeba uwagę, iż kodeks cywilny zawiera także regulacje prawne, określające miejsce zamieszkania osób, znajdujących się w sytuacjach szczególnych, to jest w przypadku dziecka, pozostającego pod władzą rodzicielską (art. 26 k.c.) i osoby ubezwłasnowolnionej całkowicie (art. 27 k.c.). Zgodnie zaś z brzmieniem tego ostatniego przepisu, miejscem zamieszkania osoby pozostającej pod opieką jest miejsce zamieszkania opiekuna.

Dlatego w sytuacji, gdy dla osoby ubezwłasnowolnionej całkowicie zostanie przez sąd ustanowiony opiekun, właściwym do rozpoznania wniosku o skierowanie takiej osoby do domu pomocy społecznej, jest organ miejsca zamieszkania jej opiekuna.

Skoro bowiem generalnie pojęcie "miejsca zamieszkania" w sprawach z zakresu pomocy społecznej jest ustalane w oparciu o definicję, zawartą w kodeksie cywilnym (art. 25 k.c.), a kodeks ten reguluje również sytuacje szczególne, dla których, także jako definicje legalne, określa tzw. "pochodne miejsce zamieszkania", to brak jest uzasadnionych podstaw by – w tego rodzaju sprawach - odmiennie ustalać miejsce zamieszkania dla osób ubezwłasnowolnionych.

Źródło: [CBOSA](#)